

Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval.

Žalm 119,47.

Září 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 2.9. – Dvě smlouvy
- 9.9. – Svoboda v Kristu
- 16.9. – Žít podle Ducha
- 23.9. – Evangelium a církev
- 30.9. - Chlubit se křížem

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
2.9.	Anna Petrovičová	Pavel Pimek	Ivana Burešová
9.9.	Květa Tyšerová	Bohumil Mroček	Zdena Pimková
16.9.	Pavel Pimek	Blanka Novotná	Sobota KP Ivana Burešová
23.9.	Petr Chára	VP - Harastej	Zdena Pimková
30.9.	Petr Kimler	Den díkuvzdání - Kostečka	Petr Chára

Blahopřání k narozeninám

- 3.9. – Božena Kimlerová
- 8.9. – Jindřich Kimler

ADRA Klub zdraví informuje

Sejdeme se opět v říjnu.

Letní tábor CASD Velké Karlovice – Leskové

Tyto prázdniny jsme se s Jindřiškou zúčastnily letního tábora ve Velkých Karlovicích, a to ve dnech 6.8.-13.8.2017 . Měl téma Pomáháme společně s Adrou.

Každý den jsme studovali Bibli a zamýšleli se nad nejrůznějšími tématy. Po celou dobu tábora jsme si vedli deník, do kterého jsme si zapisovali důležité verše a zajímavé myšlenky.

V pondělí nám záchranář Filip Chládek povídal o návštěvě zdravotnického střediska v Itibo. Naučil nás lépe zvládnout první pomoc a vysvětlil nám, co máme dělat, když budeme účastníky dopravní nehody. Odpoledne jsme strávili příjemně hraním nejrůznějších her.

V úterý nás navštívil Josef Koláček z Adry, který nám pustil video o tom, co dělat, když nás napadne útočník se zbraní. Dozvěděli jsme se, jak potlačit paniku a jak ošetřit obvazem ruku.

Ve středu odpoledne jsme všichni udělali dobrý skutek. Navštívili jsme Domov pro seniory v Karolínce. Zpívali jsme písničky a poté jsme rozdali babičkám a dědečkům vlastnoručně vyrobené dárky. Byli moc rádi a to nás hrálo u srdce. Jako odměnu jsme

potom měli koupání ve vodní nádrži Karolínka zvané Balaton. Večer byla bojová hra – přístavy.

Čtvrtek byl také velmi zajímavý. Dřevorubec Honza Kubičik nám povídal o lese a ukázal nám, jak se kácí strom. Povídal o broučcích, kteří napadají stromy, a také nám ukazoval nástroje, kterými se strom kácí.

V pátek jsme si procvičili vaření, protože naším úkolem bylo uvařit jídlo pro fiktivní cizince neboli uprchlíky. Vařili jsme na ohni a podařila se nám opravdu dobrá jídla.

Mimo tento program jsme každý den hráli fotbal nebo vodní bitvu. Tábor byl velmi zajímavý, našli jsme si řadu nových kamarádů a příští rok pojedeme s Jindřiškou zase.

Adéla Vráblová

Křesťanské bratrství

Před dvěma lety jsem dostala neuvěřitelně krásný dárek. Po mnoha pádech, zklamáních, po mnoha údobích, o kterých jsem si myslela, že je nezvládnou, naplněna pocitem naprosté osamocení a zbytečnosti, jsem díky Pánu zatoužila podívat se znovu do společenství, které jsem navštěvovala ještě coby bezdětná. Společenství lidí, které poutalo zvláštní pouto lásky a přátelství. Společenství lidí, kteří se – ač nejsou spojeni bratrstvím pokrevním – chovají jako jedna velká rodina. Společenství, ve kterém jsem měla vždy pocit, že na své problémy nejsem sama. Společenství uznávající zcela jiné hodnoty než okolní svět. Tušíte správně – navštívila jsem náš sboreček.

A pocit radosti a přátelství tu byl zase, jako před lety. Řady ve sboru sice prořídly, ale ti, kteří zde zůstali, jsou stále stejní. Snad jen přibyla nějaká ta vráska či bílý vlas. Vřelé přijetí mě naplnilo pocitem, jako bych odtud odešla před pár dny a ne před mnoha lety. Bratři a sestry mě poznali a zájem o můj osud nebyl hraný. Franta srší vtípem stejně jako „tehdy“, Milošek se s úsměvem chlubí svou novou rodinou, Laďa S. stále mluví o stavbách, Jindra miluje Izrael stejně jako dříve, Péťu chuť na sladké také za ty roky nepřešla, a tak bych mohla pokračovat. Jako by se zastavil čas. Ano, tady jsem doma. To je moje rodina. Za svůj návrat děkuji Pánu každý den.

Prošla jsem v minulých letech řadu sborů, ale ten valmezský byl vždy specifický. Připomínal spíše rodinu než společenství známých lidí svázaných pouze stejnou vírou. Když v sobotu vstupovali usměvavé tváře do dveří modlitebny, bylo vidět, že přichází rádi. Že se těšili nejen na společenství s naším Stvořitelem, ale také na své bratry a sestry v Kristu.

Poslední dobou je ale něco jinak. Radost a pohoda jako by se někam vytrácela. Úsměvy nabývají někdy na křečovitosti. Mnohá naprosto nevinná věta vyvolává podezření, zda se za ní neskrývá nějaký jiný význam...

V souvislosti s náladou ve sborečku mne oslovilo zamyšlení doktora teologie Miroslava Pacifika Matějky, kněze Řádu menších bratrů kapucínů, o bratrství. Myšlenky známé, ale přesto momentálně hodně aktuální. Možná jsme na ně trochu pozapomněli...

„Křesťanské bratrství vzniká ze skutečnosti, že Bůh je naším společným Otcem. Takto jsme jeden druhému dáni za bratry a za sestry. V tomto smyslu tedy, jestliže přijímáme Boha jako Otce, musíme přijímat i ostatní lidi jako bratry a sestry.

Bratrství je výrazem božské lásky v nás. Mít v někom bratra či sestru je totiž darem a milostí od Boha. Tímto darem Bůh dává najevo, že o nás pečuje a že nás miluje. Každý totiž potřebuje nějakého společníka a věrného přítele, který by mu naslouchal a on mu mohl prokazovat službu naslouchání. Skrze bratra či sestru nám Bůh s oblibou zjevuje svou vůli. Poslušnost dobře míněné radě a schopnost ustoupit ve své paličatosti je zvláště dobrou cestou spásy. Ten, kdo se proviňuje proti bratrství, uráží tím Boha, který pocituje nesmírnou lásku vůči všem svým dětem. Chovat se k někomu jako bratr neznamena pouze neubližovat mu, ale s láskou si navzájem rádi sloužit a jeden druhého poslouchat. Takto chápáno je tedy bratrství výrazem slibu či příslibu poslušnosti...

Bratrství je výrazem slibu čistoty, protože je svědectvím o existenci rodiny vzniklé plodivou silou Boha (srov. Jan 1, 13). Tato rodina je stejně posvátná jako rodina vzniklá plodivou činností člověka, který předává posvátný dar života přijatý od Boha. A pouta duchovního bratrství tedy nesmí být o nic slabší a o nic méně pevná, než pouta pokrevní...

Pro duchovní bratrství je typické, že dovolujeme bratru nebo sestře, aby vstoupili do našeho života, a oni nám dovolují totéž. Předpokladem vzájemné lásky je vzájemná úcta, která nám brání mluvit a jednat s bratrem nebo sestrou hrubě a necitlivě a mluvit za jeho zády tak, jak bychom si nedovolili mluvit před ním nebo před ní. Pomlouvání a setrvávání v nesvornosti jsou těžkým hříchem proti bratrství.“

Ivana Burešová

Camporee

Camporee je akcí, která se koná jednou za čtyři roky. Výjimečná je tím, že se mohou setkat a poznávat pathfindeři ze všech tří sdružení církve adventistů. Tento rok hostilo akci rekreační středisko u Protivanova nedaleko Boskovic, a to v termínu 20.-27.8.2017. Téma, které provázelo program, znělo: *Staň se hrdinou v Boží síle*.

Akce Camporee je určena pro starší děti od 10 do 15 let. Společně se svými vedoucími strávili týden plný zajímavých aktivit, které připravil tým pod vedením Lukáše Jurečka, místopředsedy Klubu Pathfinder. Celkem bylo přihlášeno přes 240 účastníků.

Základní pilíře programu tvořila ranní a večerní společná setkávání a přemýšlení nad příběhy z Bible. Pathfindeři si mohli vybrat z 12 workshopů, poměřit své síly a schopnosti v netradičních aktivitách na souši i ve vodě, setkat se s hrdiny reformace a seznámit se s jejich životními příběhy. Letos šlo o Martina Luthera, Petra Valdese, Františka z Assisi, Jana Husova, Jana Žižku a J.A.Komenského.

Poslední večer byl prostor pro mladé pathfindery, kteří chtěli **složit svůj slib** a čestně prohlásit, že chtějí žít v duchu zákona pathfinderů. Z našeho sboru složila slib **Adélka Vráblová** a **Jindřiška Mročková**.

Klub Pathfinder se snaží vést děti k odpovědnosti k sobě, druhým lidem a ke Stvořiteli, proto je tento čas možností, jak představit biblické principy mladým posluchačům jejich jazykem.

Dne 24. srpna roku 1456 byl dokončen tisk první Gutenbergovy bible.

Zde je několik věcí, které možná o Gutenbergovi nevíte.

1. Johannes Gutenberg (1398 – 1468) vynalezl v Německu novou metodu tisku pohyblivých písmen, což umožnilo hromadně tisknout knihy.
2. Gutenberg se narodil jako Johann Gensfleisch v Mohuči. Později přijal a upřednostnil jméno Gutenberg – což znamená „krásná hora“.
3. V jeho době se používal blokový (deskový) tisk, který však byl velmi pracný a pouze pro bohaté. Gutenberg věřil, že přístup k Božímu slovu mají mít i chudí.
4. Metoda tisku s použitím pohyblivých písmen byla ve skutečnosti vynalezena v Číně v 11. století. Křesťanští misionáři přinesli popisy tohoto stroje z Asie do Evropy. Gutenberg však sám o tomto vynálezu znalosti neměl.
5. Mnozí nesouhlasili s tím, aby se Boží slovo zpřístupnilo masám. Gutenberg tak dbal na to, aby se jeho práci nevěnovala pozornost, dokud si nezajistil trvalý úspěch.
6. Vlastnil tiskárnu, na kterou si musel půjčit. Průlom přišel, když vyměnil dřevěné bloky za kovové; které byly odolnější a vytištěná písmena zřetelnější. V důsledku zadlužení ztratil kontrolu nad veškerým svým majetkem. Když byl tisk první Gutenbergovy bible dokončen, jeho jméno se na něm nezobrazovalo.
7. Na sklonku života oslepl a zemřel v relativní chudobě.
8. Dnes je známých 51 kopií Gutenbergovy bible, 22 z nich je ve výborném stavu.

Neděle 24.9.2017

Sborový výlet na hrad Bouzov
a do jeskyní dle výběru

Sobota 30.9.2017

Den díkuvzdání Trojanovice

